

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/ 0 2 0 9 9 - 2 / 2023

Tisztelt Alkotmánybíróság

Érkezett:

2023 NOV 09.

Ügyszám: IV. 2099-1/2023.

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.sz.

Érkezés módja

☒ POSTÁN☐ @

EGYÉB:

Példány:

Melléklet:

Kezelőiroda:

Az [REDACTED] ([REDACTED])
Cg. [REDACTED], adószám: [REDACTED], ügyvezető: [REDACTED]) felperes
által a **H&K Sped Szállítmányozási, Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.** ([REDACTED])

[REDACTED] jogi képviselő: dr. Mogyorósi Mihály
ügyvéd, székhely: [REDACTED]

[REDACTED] alperessel

szemben pénztartozás megfizetése iránt indított perben a Tatabányai Járásbíróság 16. G. 40.012 /2022/18. sz. ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az ítéletet a Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Gf.40.011/2023/9. sz. ítéletével megváltoztatta és a felperesi kereseti kérelemnek mindenben megegyező ítéletet hozott.

A részünkre 2023. augusztus 8-án kézbesített ítélet ellentétben áll az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének azzal a rendelkezésével, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamelyik perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el”, valamint sérti az Alaptörvény R/cikk. (2) bekezdésének azt a rendelkezését, hogy „Az Alaptörvény és a jogszabályok rendelkezései mindenkire kötelezőek”, ezért ellene az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére is hivatkozással az Alkotmánybíróságról szóló **CL.I.tv. (27. §. (1) bekezdés szerinti**

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Az Alaptörvény 24.cikk. (2) bekezdés d.) pontja alapján tisztelettel kérjük a másodfokú ítélet Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát, Alaptörvény ellenességének megállapítását és az Alaptörvénnyel ellentétes bírósági döntés megsemmisítését a (3) bekezdés b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. tv. (Abtv) 43. §-a alapján.

Egyidejűleg kérjük új másodfokú eljárás elrendelését, amelynek során az ellenkérelmünknek megfelelő ítélet meghozatalát reméljük.

Amennyiben indokolt, úgy kérjük megkeresni a Tatabányai Járásbíróságot az iratanyag megküldése céljából.

A panasz előterjesztése a T. Alkotmánybíróság IV/2099-1/2023.sz. hiánypótlási felhívása alapján történik, amelyet részünkre 2023. október 10-én kézbesítettek.

Tényállás

- 1.) Az [REDACTED] felperes és közöttünk évek óta szállítmányozási jogviszony állt fenn, amely szerint a felperes által adott megbízások alapján árufuvarozási tevékenységet láttunk el, többnyire alvállalkozók útján.

A szállítmányozási jogviszony keretében adtunk fuvarmegbízást a [REDACTED] nek, amely a károkozás időpontjáig megbízható partnerünk volt.

A megrendelésnél a felperes ügyintézője közölte, hogy kurrens árukról van szó, ezért figyelmeztessük a fuvarozót a fokozott biztonsági követelményekre. Az előzetes közlésre tekintettel átadtuk a fuvarozó részére a megrendelő által készített packing listát, és olyan időpontot javasoltunk a fuvarozásra, amikor egy napon belül teljesíthetnek. A fuvarozó közölte, hogy ennek a feltételnek csak 2020. október 09-én tudnak eleget tenni, ezért a 2020. október 7-i indulást erre a napra elhalasztottuk.

A fuvarozás napján többször is érdeklődtünk a fuvarozónál, hiszen a Bécs – Budapest útvonal egy napon belül teljesíthető.

Sajnos az áruval megrakott szerelvény- véleményünk szerint még a mai napig sem tisztázott okok miatt – nem érkezett meg határidőre, ezért kénytelenek voltunk hozzájárulni ahhoz, hogy az áru éjszakára a fuvarozó budaörsi zárt telephelyén maradjon.

A következő napi áruátadás során felfedezett áruhiány miatt azonnal hívtuk a fuvarozó illetékes ügyintézőjét, hogy haladéktalanul vizsgálják ki az ügyet, és tegyenek büntető feljelentést, de sértődött választ kaptunk, hogy gyanúsítani merjük alkalmazottaikat, pedig még az sem biztos, hogy az eltűnt árucikkek felrakásra kerültek volna.

Emiatt mi akartunk büntető feljelentést tenni, de a rendőrség közölte, hogy csak a megrendelő, mint tulajdonos, vagy a fuvarozó tehet büntető feljelentést, amelyet közöltünk is az illetékesekkel.

Ugyanígy jártunk a Biztosítóval is, így a biztosítási ügyben csupán „postásként” járhattunk el, tehát a megrendelő leveleit mi továbbítottuk a Biztosítóhoz, de érdemi válaszokat csak a felperes és a fuvarozó kapott.

- 2.) Az áruhiány miatti kár megtérítését felperes kezdettől fogva tőlünk igényelte, mert álláspontjuk szerint a kárt mi okoztuk szakszerűtlen munkavégzésünkkel és egyébként is a megbízott alvállalkozóért úgy felelünk, mintha a kárt mi okoztuk volna, ezért az előző fuvarmegbízások díjait visszatartották.

Miután a kárt egyértelműen a [REDACTED] fuvarozó súlyosan gondatlan magatartása okozta, mi pedig szállítmányozóként megfelelően jártunk el, sőt azt meghaladóan a megrendelő és fuvarozó feladatkörébe tartozó biztosítási ügy rendezésében is közreműködtünk, álláspontjukat nem fogadtuk el, ezért felkértük jogi képviselőnket, hogy indítson bírósági eljárást a díjak megtérítése érdekében.

Jogi képviselőnk azonban felhívta figyelmünket, hogy az összeg megtérülésére peres úton egy éven belül semmiképpen nem számíthatunk, és ezen idő alatt alvállalkozóink feltehetően felszámoltatják cégünket (hiszen a visszatartott összeg őket illetve és cégünk nem rendelkezett ennyi tartalékkal), valamint az addig megbízható megrendelőnket is elveszítjük, így célszerűbb lenne a megrendelővel megállapodni olyan formában, hogy közösen lépünk fel a tényleges károkozó fuvarozóval szemben, és az addigi havi szállítmányozási díjnak legalábbis részben megfelelő (amely a fuvardíjak töredéke) havi részleteket vállalunk abban a meggyőződésben, hogy az összeget a károkozó fuvarozóval szembeni per eredményeképpen költségeivel + kamataival együtt megkapjuk a fuvarozó súlyos gondatlanságára tekintettel.

Az egyeztetések eredményeként került sor a felperes 2021. január 28-i ajánlatának megküldésére, amelyben felperes havi 10X667 EUR ellenében vállalta a kárösszeggel majdnem azonos visszatartott összeg átutalását, ha az ajánlatot másnap délig elfogadjuk.

Erre tekintettel a felperesi ajánlat kiegészítésével (kárösszeg engedményezése, szállítmányozási díjak beszámítása, további együttműködés stb.) és a PTK 6: 303. §-ra is figyelemmel, amely szerint „A szállítmányozó a megbízó igényeit a fuvarozóval és más, a szállítmányozó által igénybe vett

közreműködőkkel szemben a megbízó utasítása esetén a megbízó költségére és veszélyére köteles érvényesíteni” a megállapodás tervezetét 2021. január 29-én aláírva megküldtük a felperesnek további együttműködésében bízva, akik a kiegészítést elfogadva aláírták azt.

- 3.) A megállapodásra tekintettel felszólítottuk a károkozót a kárösszeg megtérítésére.

A fuvarozó válaszelevelében – az addigiakkal ellentétben – a károkozás tényét elismerte, csupán a CMR szerinti korlátozott felelősségére (a konkrét esetben 540.008 Ft, amelyet a biztosító megtérített) hivatkozott. E válaszelevelben azt is elismerték, hogy a nagyértékű kurrens árukat éjszakára kivitték a zárt telephelyről és [REDACTED] a nyílt utcán parkoltak egész éjszaka, amely a súlyos gondatlanság egyértelmű bizonyítéka.

- 4.) A válaszeleveléhez csatolt ügyvédi meghatalmazásból értesültünk arról, hogy a felperes a törvényes képviselője által a 2023. január 25-i bírósági tárgyaláson tett tanúvallomásával ellentétben közvetlen megbízásokat is adott a károkozó fuvarozónak, amelyre tekintettel „A meghatalmazás kiterjed a káresemény miatt az [REDACTED] alatti megrendelő által visszatartott, más fuvarozási megbízások teljesítése után járó díjak ügyére is.”

A választ közöltük a felperessel azzal, hogy az elismerésre tekintettel fuvarozási per már nem indítható és kértük, hogy kárigényüket közvetlenül érvényesítsék akár úgy is, hogy másodrendű alperesként bennünket is pereljenek, mert a súlyos gondatlanságra tekintettel a CMR szerinti korlátozás nem áll fenn, mi pedig nem kezdeményezhetünk pert az engedményezés alapján, hiszen a fuvarozó joggal hivatkozhatna arra, hogy az engedményező kártérítési igényéről lemondott a Biztosítónak tett nyilatkozatával.

Sajnos felperes nem támadta meg a Biztosítónak tett lemondó nyilatkozatát azon a címen, hogy a nyilatkozat megtételének időpontjában még nem volt hiteltérdeklő tudomása a súlyos gondatlanságról, hanem a kár megtérítését változatlanul tőlünk igényelték.

- 5.) Mint a tényállás ismertetéséből is kiténik, a megállapodás megkötésének feltétele a felperes és közöttünk fennálló szállítmányozási jogviszony fenntartása, amelynek keretében a felperes megbízásokat ad részünkre áru fuvarozási tevékenység ellátására, és amely megállapodás ellenére a felperes az addigi heti 4-5 megbízás helyett 2021. év január- február hónapban egyetlen megbízást sem adott (és azóta sem ad) a 2021. január 29-i megállapodásban foglaltaknak nem tudtunk eleget tenni, ezért a felperes keresetett indított ellenünk. A perben tehát megalapozottan állapította meg az I. fokú bíróság, hogy „... a megállapodásban foglaltak megszegése nem az alperes, hanem a felperes magatartására vezethető vissza, és ezzel megszegte a feleket terhelő együttműködési kötelezettséget azzal, hogy újabb megbízásokat nem adott az alperes részére, emiatt az alperesi gazdasági társaság nem tudott eleget tenni a felek között 2021. január 29. napján kelt megállapodásban foglaltaknak.” Indokolásában ugyanakkor nem fogadta el azt a védekezésünket, hogy a megállapodás szállítmányozási jogviszony keretében fuvarok rendezésére irányult, így a követelés elévült, vagy amennyiben az elévülés nem lenne megállapítható, úgy a megállapodás tévedés miatt érvénytelen, illetve a felperes mulasztásával (nem tett büntető feljelentést, nem támadta meg tévedés címén a Biztosítónak tett jognyilatkozatát, az engedményezett összeg erejéig nem indított eljárást a károkozó ellen) közrehatott a kár bekövetkezésében.

- 6.) Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, mert állítása szerint a megállapodás nem áll összefüggésben a közöttünk fennálló jogviszonnyal, így annak alapján nem volt köteles újabb fuvar megbízásokat adni, illetve a kár rendezésében velünk együttműködni, valamint az együttműködést mi hiúsítottuk meg azzal, hogy a kárt okozó fuvarozó elismerésére tekintettel tárgyalannak tekintettük a megállapodást, és kértük a fuvarozó elleni közvetlen igényérvényesítést, amelyben felajánlottuk közreműködésünket.
- 7.) A fellebbezési ellenkérelmünkben kértük az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, mert azt érdemben megalapozottnak tartjuk, hiszen a megállapodás alapja a két fél további együttműködése, amelyet a megállapodás szó szerint is tartalmaz. Ezzel egyidejűleg az ítélet indokolása ellen csatlakozó fellebbezést nyújtottunk be, melyben kértük annak megállapítását, hogy az együttműködési kötelezettség megszegésén túl a felperes követelése elévült, ha pedig az elévülés nem lenne megállapítható, úgy a megállapodás érvénytelen és felperes közrehatott a kár bekövetkezésében

- 8.) A perben a Tatabányai Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2023. június 22-re tűzött ki tárgyalást, majd azt „...a bíróság működésében felmerülő objektív okra tekintettel” beállította és új hatánapként 2023. június 29. napját tűzte ki.
Ezen a tárgyaláson már hallgatósággént részt vett egy törvényszéki tanácselnök és egy bírósági titkár is.
- 9.) A másodfokú bíróság tárgyalásán a korrekt iratismertetés és a felek jogi képviselőinek meghallgatása után a bíróság szünetet rendelt el, amely miatt felkérték a jogi képviselőket a tárgyalóterem elhagyására.
Ugyanakkor a szünetben a hallgatóság változatlanul bent maradt a tárgyalóteremben.
- 10.) A szünetet követően a bíróság már csak a felperes jogi képviselőjének járó ügyvédi munkadíj összegét tisztázta, majd azt követően zárt tanácskozást rendelt el (amelynek során a hallgatóság továbbra is a tárgyalóteremben maradt), és közel kétórás tanácskozás után hozta meg a felperes kereseti követelésének mindenben megfelelő ítéletét.
- 11.) Az ítélet indokolása szerint - állításunkkal ellentétben – a 2021. január 29-i megállapodás saját tartozásunk részletfizetésben történő rendezésére irányult, így semmi köze a felek között fennálló szállítmányozási jogviszonyhoz, tehát az egy éves elévülési határidőre hivatkozás alaptalan.
Ugyancsak alaptalannak találták azt az álláspontunkat is, hogy amennyiben az egy éves elévülési idő nem lenne megállapítható, úgy a megállapodás tévedésünk miatt érvénytelen, valamint alaptalan az együttműködési kötelezettség megszegésére és a kár bekövetkezésében felperesi közrehatásra irányuló érvelésünk is.
Az engedményezésről, illetve az engedményezés joghatályáról még csak említés sem történik, arról egyszerűen „elfeledkeztek”.
- 12.) Az a tény, hogy a tárgyalási szünetben és a zárt tanácskozáson a hallgatóság is jelen volt, véleményünk szerint már önmagában is megalapozza az alkotmányjogi panaszt, hiszen nem tekinthető törvény által felállított független és pártatlan bíróságnak, mert a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 9. §. (4) bekezdése szerint a „másodfokon eljáró bírósági tanács három hivatásos bíróból áll”, a zárt tanácskozáson pedig a három hivatásos bírón kívül csupán a jegyzőkönyvvezető lehet jelen.
Nem állítjuk, és nem is állíthatjuk, hogy a hallgatóság részt vett vagy közrehatott az ítélethozatalban, hiszen nem voltunk jelen a tárgyalóteremben, de az kétségtelen, hogy az ítélet hozatal módja ellentétben áll az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéssel, valamint a T. Alkotmánybíróság 7/2013. sz. határozata 31. bekezdésében foglaltakkal, amely szerint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményről összhangban „E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírósági döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat és a bírósági döntések tekintélyét.”
- 13.) A hallgatósággal kiegészített bíróság ítélete álláspontunk szerint döntő (kiütéses) győzelmet aratott az igazság felett, mert
- a.) a károkozó fuvarozót teljes mértékben mentesítette a kártérítési kötelezettség alól
 - b.) a kárenyhítési, valamint együttműködési kötelezettséget elmulasztó felperest a kamatokat és költségeket is beleértve teljes mértékben kártalanította
 - c.) a károkozásban vétlen szállítmányozó alperest kötelezte a teljes kár megtérítésére, és ítélete meghozatalánál olyan mértékben sértette meg az irányadó jogszabályokat, amelyek akkor is Alaptörvény ellenesek lennének, ha döntésüket a Pp-nek megfelelő módon hozták volna meg.:
- ad. a.)
- A per során teljes bizonyítást nyert, hogy a kárt az alvállalkozó [REDACTED] fuvarozó okozta súlyos gondatlansággal
 - A kártérítési eljárásban az alvállalkozó fuvarozó elismerte kártérítési felelősségét, csupán a CMR szerinti korlátozásra hivatkozott, miközben jogi képviselője leveléből a súlyos gondatlanságra is fény derül, amely miatt nem illeti meg a CMR szerinti korlátozás.

A Genfben 1956. 05. 19. napján létrejött és az 1971. évi 3. sz. tvr.-el kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (CMR) 5. fejezet 32. cikke szerint ugyanis „ A jelen Egyezmény hatálya alá eső fuvarozáson alapuló igények egy év alatt évülnek el. Szándékosság vagy súlyos gondatlanság esetében azonban, amely az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jog szerint szándékossággal egyenértékűnek minősül, az elévülési idő három év.”

ad.) b.

- A felperes kérésünk ellenére sem tett büntető feljelentést (mert állítása szerint nem bízott annak eredményében), amely során esély lett volna az eltulajdonított áruk fellelésére.
- Bár állította, de semmivel nem bizonyította, hogy intézkedéseket tett a közvetlen igényérvényesítésre, sőt azt többszöri kifejezett kéréseink ellenére megtagadta.
- A károkozó súlyos gondatlanságának megismerését követően sem támadta meg a kártérítés túlnyomó részéről lemondását tartalmazó nyilatkozatát.
- A lemondó nyilatkozata ismeretében engedményezte reánk a kártérítés összegét
- A megállapodás ellenére nem adott részünkre újabb fuvarmegbízásokat
- Igényét az egy éves elévülési időn túl terjesztette elő velünk szemben.

ad.) c. A másodfokú bíróság ítéletét kizárólag a kárenyhítési eljárásban elkövetett mulasztásainkra alapozta, amely szerint olyan megállapodást szerkesztettünk, amelynek semmi köze a közöttünk fennálló szállítványozási jogviszonyhoz és ahhoz, hogy az fuvarozási kár megtérítésére irányult, valamint tévedésre sem hivatkozhatunk, mert a felperesnek a károkozóval szembeni lemondó nyilatkozatát mi küldtük meg a Biztosítóhoz és az iratanyag kellő áttanulmányozása során tudomást szerezhettünk volna a lemondásról, valamint a felperesnek semmi köze ahhoz, hogy mi alaptalanul bízunk a további fuvarmegbízásokban és a további együttműködésben.

- a megállapodással kapcsolatban előadjuk, hogy – mint a másodfokú ítélet 37. szakasza tartalmazza – a kár rendezésére irányuló ajánlatot a felperes küldte meg 2021. január 28-án és másnap délig adott határidőt annak elfogadására
- miután az ajánlatot nem tudtuk elfogadni, hiszen szállítványozóként vétlenek vagyunk a károkozásban jogi képviselőnk javaslatára a tervezetet kiegészítettük a szállítványozói igényérvényesítésre irányadó rendelkezésekkel (kárösszeg engedményezés, további szállítványozási díjak beszámítása, további együttműködés stb.), amelyeket a felperes elfogadott és 2021. január 29-én aláírt.

Bár az igazság szolgáltatást az Alaptörvény nem teszi szó szerint a bíróságok feladatává, véleményünk szerint a tisztességes elbírálásnak része, így az ítélet ebből a szempontból is Alaptörvény ellenes.

- 14.) Miután a megállapodás minden pontja a fuvarkár rendezésére irányult (az 1. és 2. pont szó szerint), tehát a felek egyező akarata ez volt és az ítélet 41. szakasza is megjegyzi „... a felek között vita tárgyat képezte a perbeli megállapodás mögött meghúzódó kötelmi jogi jogviszony minősítése, nevezeten annak fuvarozási szerződés vagy szállítványozási szerződés szerinti minősítése. A Törvényszék rámutat e körben, tekintettel arra, hogy a felek közötti jogvita alapja alperes fizetési kötelezettséget keletkeztető perbeli megállapodás, ezért a felperes követelésének a megítélése szempontjából nem bírt jelentőséggel a mögöttes jogviszony minősítése, a Törvényszék ezért azt nem vizsgálta.”
- Ha azért nem vizsgálta a Törvényszék a mögöttes jogviszonyt, mert az elévülési idő mindkét esetben egyaránt egy év, akkor valóban felesleges lett volna vizsgálni, ezért teljesen érthetetlen az öt éves elévülési idő megállapítása.

- 15.) A Törvényszék megítélése szerint a felek között nem volt vitatott, hogy a megállapodás teljesítésének a feltétele a két fél további együttműködése. Ezt az együttműködési kötelezettséget azonban a Törvényszék álláspontja szerint a felperes nem sértette meg azzal, hogy további fuvarmegbízásokat nem adott, mert a megállapodás alapján a visszatartott pénzösszeg átutalásán kívül további együttműködésre nem volt köteles, arról pedig a felperes nem tehet, hogy alaptalanul bízunk az újabb fuvarmegbízásokban és a kárigény együttes érvényesítésében a károkozóval szemben.

Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a szállítványozási jogviszony és a megállapodás fuvarkár rendezésére irányuló rendeltetése nem volt közöttünk vitatott, amit a felperes fuvarozási kár

megtérítésével kapcsolatos 2021. január 28-i ajánlata és annak szállítványozási felelősségre kiegészítése egyértelműen bizonyít.

Azzal kapcsolatban, hogy a megállapodás nem tartalmazza kifejezetten a szállítványozási jogviszony keretében fuvarkár megtérítésére irányuló szándékot, hivatkozunk a PTK 6: 63.§. (5) bekezdésére, amely szerint „A szerződés tartalmává válik minden olyan szokás, amelynek alkalmazásában a felek korábbi üzleti kapcsolatukban megegyeztek, és minden gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak.”

Ennek alapján szükségtelen volt a Törvényszék által hiányolt részletezés, mert a felek tisztában voltak az évek alatt kialakított szállítványozási feltételekkel, így a fuvarmegbízások gyakoriságával, a fuvardíjakkal stb.

16.) Álláspontunk szerint az ügy szempontjából döntő tényező, hogy az ítéletben egyetlen szó sem esik (kivéve az indokolás 3. bekezdésében alperesi hivatkozásként) az engedményezésről.

Ez olyan hiányossága az ítéletnek, amelyet első alkalommal el sem hittünk, mert arra gondoltunk, hogy valamelyik oldal hiányzik, de az ítélet többszöri átolvasása után sem találtuk.

Az engedményezés az, amely az ítélet alaptalanságát egyértelműen bizonyítja és indokolásának szinte minden pontját cáfolja.

- a Törvényszék megállapítása szerint a megállapodásnak azért nincs köze a szállítványozási jogviszony keretében adott fuvarmegbízás során okozott kár megtérítéséhez, és így az egy éves elévülés időhöz, mert az kizárólag saját tartozásunk részletekben történő megfizetésére irányult. Ezzel szemben a tény az, hogy a fuvarkár azért minősült „saját tartozásnak”, mert azt a felperes reánk engedményezte.

A PTK. 6: 193. §. (2) bekezdése szerint „Az engedményezés az engedményező és az engedményes szerződése, amellyel az engedményes az engedményező helyébe lép.”

Az engedményezést a PTK 6: 194. §. (1) bekezdése tette lehetővé, mert „A követelés akkor engedményezhető, ha az engedményezéskor már létezik az a jogviszony, amelyből a követelés fakad.” Ebben az esetben pedig már létezett az a jogviszony, nevezetesen a felperesnek a fuvarkárt okozó fuvarozóval szembeni kártérítési igénye, így nem volt akadálya az engedményezésnek.

- Más kérdés, hogy a PTK 6: 196. -a szerint „Az engedményező köteles az engedményest a követelés érvényesítéséhez szükséges tájékoztatással ellátni”, amely kötelességének felperes nem tett eleget, sőt eltitkolta, hogy a követelésről lemondott, és lemondó nyilatkozatát nem is akarja visszavonni, így az engedményezett összeg nulla forint.

17.) Az engedményezés teszi megalapozatlanná a Törvényszék mindazon indokolását, hogy a felperes nem volt köteles együttműködni a kár rendezésében, és kizárólag a mi terhünkre rótt az igény együttes érvényesítésében bízást, illetve alaptalanul feltételeztük a további együttműködést, hiszen az engedményező felelősséggel tartozik az engedményesnek az engedményezett összegért.

18.) Nehezen elképzelhető, sőt szinte teljes bizonyossággal kizárt, hogy az a Törvényszék, amely a szállítványozási díjak beszámítására vonatkozó „ill” szó rövidítést több szempontból (nem konjuktív, gazdaságpolitikai szempontból nem életszerű, a felek feltehető szándékának vizsgálata stb.) is vizsgálta és azt is felfedezte, hogy a felperes által megküldött ajánlatra csak 2 óra 59 perc késéssel (pedig egy egész délelőtt állt rendelkezésünkre) küldtük meg a kiegészítést, melyet a felperes elfogadott, véletlenül felejtette volna el az engedményezést. Mindenesetre az tény, hogy az engedményezés kihagyását nem indokolta sem törvényben meghatározottak szerint, sem más módon, amely ellentétben áll az Alaptörvény R /cikk (2.) bekezdésével és jelentős kárt okozott számunkra.

19.) Csak a teljesség kedvéért jegyezzük meg, hogy a felperes ezzel az ítélettel „két legyet ütött egy csapásra”, mert

1. nem kellett jogvitát kezdeményezni a fuvarozóval szemben, így fennmaradhatott az a közvetlen üzleti kapcsolat, amelyben szállítványozási díjjal csökkentett fuvarmegbízásokat adhat a fuvarozónak,
2. a feleslegessé vált szállítványozó megtéríti teljes kárát a kamatokkal és költségekkel együtt. Ez utóbbival kapcsolatban felhívjuk a figyelmet arra, hogy az elsőfokú bíróság által részünkre megállapított ügyvédi munkadíjat közel háromszorosára emelték fel a felperes javára és a másodfokú ügyvédi munkadíjat is beleértve a pertárgy érték közel felét állapította meg

perkölségként a Törvényszék, amely talán csak a felperesi jogi képviselő szerénysége miatt nem lett magasabb.

- 20.) Annak az ítéletnek a fenntartásával, amely egy megállapodás alapját képező engedményezést egyszerűen figyelmen kívül hagy, és ellentétes a PTK rendelkezéseivel, sérülne a jogbiztonság követelménye, így a T. Alkotmánybíróság 3295/2019.(XI. 18.). AB. végzés indokolásának 38. bekezdésre is hivatkozással, amely szerint:

„ Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményével összefüggésben megállapította ugyanakkor azt is, hogy egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív eszközévé.

Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazói szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előreláthatósági elvárás (3026/2015. (II.09.) AB. határozat indokolás 27.)” ezért kérjük a másodfokú ítélet megsemmisítését, mert az akkor is Alaptörvény ellenes lenne, ha a törvény által megállapított bíróság hozta volna meg.

- 21.) Azt a tényt, hogy a másodfokú Bíróság nem törvény által felállított független és pártatlan bírósággént, hanem a hallgatósággal kiegészített testületként hozta meg ítéletét közokirattal, a bíróság által felvett tárgyalási jegyzőkönyvvel bizonyítottuk

(9. sorsz. jegyzőkönyv 4. oldal 3. sor: „ A jogi képviselők elhagyják a tárgyalótermet.”,

3.bekezdés: ” A tárgyalás 10 óra 52 perckor folytatódik, a tárgyalóterembe visszatérnek a jogi képviselők”

Itt jegyezzük meg, hogy az ítélethozatal módja akkor sem lenne elfogadható, ha a hallgatóság valamilyen általunk ismeretlen rendelkezés folytán jogszerűen maradhatott volna bent a szünetben és a zárt tárgyaláson.

Ez esetben ugyanis tájékoztatni kellett volna erről a rendelkezésről a peres feleket, mert ennek tudatában nyilvánvalóan részletesebben fejthük ki a tárgyaláson az álláspontunkat és tárjuk fel bizonyítékainkat. Ennek alapján a tárgyalást tisztességesnek semmiképpen nem lehet tekinteni, az annak alapján hozott ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alkotmányos jogunkat sértette és súlyos kárt okozott számunkra.

- 22.) Az a tény, hogy a másodfokú bíróság a PTK 6:63.§-át és az engedményezést teljesen figyelmen kívül hagyta és ezeket semmivel nem indokolta, éles ellentétben áll az Alaptörvény R/cikk 2. bekezdésével, mert az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire, így a bíróságokra is kötelezőek, sőt álláspontunk szerint a jogszabályok betartásában példát kell mutatniuk.

Egy ilyen módon meghozott, a jogszabályi rendelkezéseket teljesen figyelmen kívül hagyó ítélet hatályban tartása valóban alkalmas lehet a bíróságokba vetett bizalom megingatására, pedig arra egy jogállamnak – amely feltételezésünk szerint Magyarország is - feltétlenül szükség van, így csak remélni merjük, hogy az ügy még Magyarországon korrekt rendezést nyer. Ezzel kapcsolatban hivatkozunk a 20/2017. (VII. 18.) AB. határozat indokolásának 23. bekezdésére, amely egyértelműen rögzíti, hogy „ A bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség, a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia.

Ha a törvénynek való alávetettségétől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el.

A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.

Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság elvével.”

- 23.) Tudomásul vesszük azt a tényt, hogy a T. Alkotmánybíróság nem tekinti feladatának a bírósági jogalkalmazás felülvizsgálatát, mert az elsősorban a Kúria feladata, de a Pp. 408.§. a felülvizsgálatot kizárja, mert:„Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelem vitatott érték ... az ötmillió forintot nem haladja meg.”

Mindezekre tekintettel az Alaptörvény 24.cikk (2.) bekezdés d./pontja alapján ismételten tisztelettel kérjük a másodfokú ítélet Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát és Alaptörvény ellenességének megállapítását, valamint az Alaptörvénnyel ellentétes bírósági döntés megsemmisítését a 3. bekezdés b./pontja alapján.

Az alkotmányjogi panasz indítvánnyal kapcsolatban nevünk nyilvánosságra hozásához hozzájárulunk. Bejelentjük továbbá, hogy az ügyben jelenleg más eljárás nincs folyamatban.

Budapest, 2023. november 7.

Tisztelettel:

II&K Sped Kft.
kérelmező

képv:

Dr. Mogyorósi Mihály

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Megállapodás
3. Tatabányai Járásbíróság elsőfokú ítélete
4. Tatabányai Törvényszék végzése tárgyalás beállításáról
5. Tatabányai Törvényszék 2023. 06. 29-i tárgyalási jegyzőkönyve
6. Tatabányai Törvényszék másodfokú ítélete

